

Griffienummer :

Repertoriumnummer : 2005

Vonnisdatum : 04.10.2005

PRO JUSTITIA

**De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:**

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. , zonder beroep, geboren te op ,
wonende te
Belg.

2. , gepensioneerde, geboren te
op , wonende te
Belg.

3. , huisvrouw, geboren te op ,
wonende te
Belg.

Verdacht van:

Als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

Van 24 februari 2000 tot 18 januari 2005,

op het onroerend goed gelegen te _____, gekadaastreerd of geweest zijnde afdeling _____, eigendom van: _____, zonder beroep, geboren te _____, op _____, wonende te _____, Belg, _____, gepensioneerd, geboren te _____ op _____, wonende te _____ en van _____ huisvrouw, geboren te _____ op _____, wonende te _____, Belg, ingevolge nalatenschap van _____ overleden te _____;

- Een vijver met een oppervlakte van circa 46m x 30m en een diepte van min. 1.5m;
- Een betonnen vloerplaat van een afgebroken chalet;
- Een betonnen vloerplaat van een afgebroken stalling met toilet;
- Een open stalling met als afmetingen ongeveer 12m x 4m;
- Een werfkeet op wielen;

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen

in stand te hebben gehouden, het perceel gelegen zijnde in ruimtelijk kwetsbaar gebied, namelijk natuurgebied.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd. 22 oktober 1996, en thans artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening:

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het 1° hypotheekkantoor te _____ op 08/08/2005, nr. _____ en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 94,45 euro. De Bewaarder (get.)

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;
- 2de beklaagde, bijgestaan door Mr. _____, advocaat te _____;
- de 3de beklaagde;
- Mr. _____, vertegenwoordigt tevens 1ste beklaagde, die ter zitting niet verscheen.

*** *** ***

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagden bestaat erin dat zij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een aantal constructies in stand hebben gehouden.

3.

Beklaagden zijn de mede-eigenaar van een onroerend goed gelegen te _____, kadastraal gekend onder _____

Dit perceel ligt binnen de grenzen van een natuurgebied _____ (gewestplan _____, ggek. bij K.B. van 22 maart 1978).

Op 24 februari 2000 werd vastgesteld dat de vijver werd uitgegraven, een chalet, een stalling met toilet en twee open stallingen in stand werden gehouden zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning.

Inmiddels blijkt dat de 4 constructies werden afgebroken inclusief de betonvloer, zodat op dit punt de vordering van de stedenbouwkundige inspecteur zonder voorwerp is geworden.

Beklaagden hebben evenwel op de eigendom een werfkeet geplaatst, hetgeen niet kan worden beschouwd als een jagers- of een vissershut; bovendien wordt deze werfkeet gebruikt als opslagruimte voor tuinmateriaal, zodat deze werfkeet, zijnde een vaste inrichting, dient te worden verwijderd.

Beklaagden leggen een aantal getuigenissen over waaruit blijkt dat ' bestond uit landbouwgrond, hooiland en woeste grond; tijdens de oorlogsjaren zou de plaatselijke bevolking turf hebben uitgegraven waardoor een waterplas ontstond.

De uitdieping van deze waterplas en de uitgevoerde verstevigingswerken aan de oevers van deze vijver kunnen niet gedoogd worden in een natuurgebied, bestaande uit landbouwgrond, hooiland en woeste grond.

De uitgevoerde werken tasten immers de eigenheid van dit landschap aan en kunnen alleszins niet worden beschouwd als werken bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.

Het is derhalve bewezen dat beklaagden zonder de vereiste vergunning een werfkeet en een vijver in stand hebben gehouden.

Nu beklaagden nog niet werden veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden en de feiten niet van die aard zijn dat ze dienen bestraft te worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan 5 jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf, kan aan beklaagden het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling worden verleend; op deze wijze wordt het hen ontraden dergelijke feiten in de toekomst te plegen.

4.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 23 augustus 2000.

Deze vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.) ingesteld.

De inbreuk van instandhouding is bewezen en maakt een onrechtmatige toestand uit.

De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. Aan de rechtbank komt geen opportuniteitsbeoordeling van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin: Arbitragehof nr.

, 1 maart 2005, overweging B.18.2; Cass., 15 juni 2004,

R.v.St., nr. 2 april 2004,). Er ligt geen proces-verbaal van vaststelling door de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur van vrijwillig

herstel voor (art. 152 DORO). De beklaagden betwisten niet de feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering die op zich een afdoende motivering is (in dezelfde zin: Cass., 4 december 2001, De herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd zijn (Cass., 16 december 2003,

De bouwwerken worden instandgehouden zonder de wettelijk vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Er zijn geen elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwending (in dezelfde zin: Cass., 3 maart 2004,). De hersteltermijn wordt hierna bepaald in functie van de omvang van het herstel.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek straffvordering art. 185,190,191,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,65

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Wetten 30.10.1998 en 26.06.2000 en KB. 20.07.2000 (ivm. euro)

Verordeningen (EG) nr. 1103/97, Raad van 17 juni 1997 en nr. 974/98, Raad van 3 mei 1998

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **OP TEGENSPRAAK;**

Eerste beklaagde

Verklaart beklaagde niet schuldig aan de instandhouding van de betonnen vloerplaat van een afgebroken chalet, van een afgebroken stalling met toilet en van de open stallingen.

Spreekt beklaagde hiervan VRIJ.

Verklaart beklaagde schuldig aan de instandhouding van een vijver en een werfkeet op wielen, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Zegt voor recht dat, in toepassing van art. 1,2,3,4,5,6 van de Wet van 29.06.1964, de uitspraak van de veroordeling opzichts beklaagde wordt OPGESCHORT gedurende een termijn van DRIE JAREN, vanaf heden.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschieden door de openbare partij, begroot op de som van 42,71 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde niet schuldig aan de instandhouding van de betonnen vloerplaat van een afgebroken chalet, van een afgebroken stalling met toilet en van de open stallingen.

Spreekt beklaagde hiervan VRIJ.

Verklaart beklaagde schuldig aan de instandhouding van een vijver en een werfkeet op wielen, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Zegt voor recht dat, in toepassing van art. 1,2,3,4,5,6 van de Wet van 29.06.1964, de uitspraak van de veroordeling opzichts beklaagde wordt OPGESCHORT gedurende een termijn van DRIE JAREN, vanaf heden.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschieden door de openbare partij, begroot op de som van 42,71 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Derde beklaagde

Verklaart beklaagde niet schuldig aan de instandhouding van de betonnen vloerplaat van een afgebroken chalet, van een afgebroken stalling met toilet en van de open stallingen.

Spreekt beklaagde hiervan VRIJ.

Verklaart beklaagde schuldig aan de instandhouding van een vijver en een werfkeet op wielen, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Zegt voor recht dat, in toepassing van art. 1,2,3,4,5,6 van de Wet van 29.06.1964, de uitspraak van de veroordeling opzichtens beklaagde wordt OPGESCHORT gedurende een termijn van DRIE JAREN, vanaf heden.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van **42,71 euro**, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

*** *** ***

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het verwijderen van de werfkeet en het volledig dempen van de vijver en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 120 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
4 oktober 2005, alwaar zetelden:

Mevrouw
De heer
De heer

Ondervoorzitter, enige rechter,
Gerechtelijk Stagiair,
Afgevaardigd Adjunct-griffier.